

Pentru o respirație omenească

Gerra Orivera

infinitul adormit în clipă

invitată la balul efemerului
agăț în pomul cunoașterii frunza de viță de vie
curând mă voi întoarce
timpul își va desface alt evantai în mine
pieptăn părul nemuririlor cărarea pe partea stângă
îmi recomandă hair stylistul solar
(nu-l pot contrazice)
balanță celestă
inima toarce scară de aur
sângele face noduri la capete
lutul respiră prin cer e bine
dă perspectivă
oglinzi canibale șterg argintiul de la colțul ochilor
huma are și ea nevoie de spațiu vital
sub ploaie de stele
machiajul clipei se-ntinde
pupila trimite scarabei aurii observatori
la dansul novelor (artere nervuri galaxii pe aceeași lamelă)
se adapă din mine arteziana creației
pleoapa sonorizează bing-bang-uri
întorc vertebrele în rădăcină (mai adânc mai înalt)
pivotare de maestru amnezic
uneori sonete arămii dau culoare privirilor
pângul crapă în pietre sunetul arginților
iuda s-a iluminat după ce și-a vândut
toate măștile

sub troițele din răspântii doar rugurile mele s-au înmulțit
și strigă la negru
ce a mai rămas de vândut morții

a căzut ca o ghilotină
bisturiul luminii
peste degetele iederă

cenușăreasa s-a întors acasă
fără să-și piardă pantoful